

INFORMATIEBRIEF AAN DE VRIENDEN VAN HET KITALE AIDS PROGRAMME

Kitale, mei 2015

Beste mensen,

Weer terug van mijn verlof is het de hoogste tijd voor een teken van leven. Het was een goede maar ook erg drukke tijd in Nederland, waarbij vooral mijn intensieve speurtocht naar nieuwe fondsen en de zorg voor mijn zieke vader (inmiddels weer aan de beterende hand) tot gevolg hadden dat ik velen van jullie helaas niet heb kunnen ontmoeten...

Gelukkig vond ik bij aankomst in Kitale ons KAP team in een goede sfeer enthousiast en vakkundig aan het werk. En na een dag in de bus uit Nairobi was het een leuk weerzien onder het genot van lekkere koppen volle-melk-thee en vele vragen.

Terug in Kenya valt me de levendige sfeer op, de swingende muziek in het openbaar vervoer, de vele jonge mensen (zo'n 75% van de Kenyanen is jonger dan 25 jaar!), de warmte van de zon, de enorm harde regen- en hagelbuien. Er is in de afgelopen maanden weer veel gebeurd, maar in plaats van een opsomming van gebeurtenissen dit keer een beschouwing.

1

Mensen-zonder-Missie, Geweld en HIV

Sinds de inzet van het Kenyaanse leger in de strijd tegen Al Shabaab in buurland Somalië heeft deze organisatie door middel van aanslagen al meerdere keren wraak genomen en veel narigheid in Kenya veroorzaakt. Begin april vond een grote aanval plaats op een universiteit in Garissa in het noorden van het land, waarbij meer dan 150 mensen, vooral studenten, werden gedood. Mij is verteld dat 9 van deze studenten en ook een aantaladers uit onze (overwegend Christelijke) streek komen. Wat is er toch aan de hand? Het is duidelijk dat er een wereldwijd probleem is. We hebben vaak de indruk dat ons werk de kern van deze ontwikkelingen raakt.

“Ook in Kitale dienen spatborden van brommer- en fietstaxi's als minireclameborden voor uitdrukkingen van populair sentiment”, schreef onze bezoeker Mill Hill Missionaris Fons Eppink afgelopen januari. Een tekst die hem trof luidde *'Born to Suffer'*: Geboren om te lijden.

Jonge deelnemers aan onze activiteiten noemen dit vaak. Ze lachen schamper als we ze vragen naar het doel in hun leven, voelen zich buitengesloten en bedrogen door het moderne, geldgedomineerde Kenyaanse leven. Ze voelen zich als gevangenen van hun levens door gebroken gezinnen, alleenstaand ouderschap, alcohol- en drugsverslaving, prostitutie, armoede, geweld en deelname aan bendes.

Van de 70 deelnemers aan een van onze workshops voor jongeren bleken 10 een zelfmoordpoging te hebben gedaan.

Een traumavrijwilligster, werkzaam op een lagere school, rapporteerde dat 3 van hun leerlingen zich van het leven hadden beroofd. We horen over jongeren die verdwijnen of zich bij 'doelbewuste' milities zouden hebben aangesloten. Anderen verklaren roekeloos dat "de Bijbel al deze narigheden heeft voorspeld; iemand moet het helpen waarmaken: Dat zijn wij!" Deze snel toenemende akelige situaties zijn ook voor Kenya nieuwe ontwikkelingen.

KAP helpt mensen om door middel van educatie en gesprekken na te denken over hun leven en hun ervaringen. We proberen hen toe te rusten met kennis, vaardigheden, kracht en zelfs enthousiasme om de uitdagingen in hun leven aan te gaan en ook anderen hierbij te helpen. Verslaving, traumaverwerking en verzoening krijgen hierbij speciale aandacht.

Omdat onstabiele levens alles te maken hebben met risicovol seksueel gedrag, voorkomt de aanpak van deze zaken eveneens de verdere verspreiding van HIV... We zijn dan ook blij om te zien dat ons werk mensen raakt, dat deelnemers zich gesterkt voelen om hun leven weer op de rit te krijgen en daarbij ook hun HIV risicovolle gedrag aan gaan pakken.

KAP en Traumaverwerking: Een voorbeeld uit een verslag.

'Trans Nzoia County, gelegen in de vruchtbare Kenyaanse hooglanden, is in het recente verleden vaak het toneel geweest van gruwelijk geweld tussen bevolkingsgroepen. Toen het stof wat was neergedaald lag er niet alleen de taak van herstel van de materiële schade, maar ook die van het genezen van de innerlijke wonden van een getraumatiseerde bevolking.

"Hulporganisaties en de regering concentreerden zich vooral op het bouwen van nieuwe huizen en ledigen van materiële nood. Er werd echter nauwelijks iets gedaan aan de diepere noodzaak van het herstel van de ziel van de mensen", zegt Joseph Onyango, ervaren staflid van KAP. We rijden kriskras door een schitterende streek aan de voet van Mount Elgon om de gemeenschap te mobiliseren mee te doen aan KAP's twee-jaar durende activiteiten van traumaverwerking, verzoening en HIV preventie. Joseph vertelt over de enorm moeilijke taak van verzoening en wederopbouw van goede relaties en samenhang in de samenleving. Sella, de vrijwillige trainer die ons vandaag vergezelt, vult aan: "Nieuw huis, gebroken hart!"

"Wantrouwen, verdenking en vaak openlijke vijandigheid tussen mensen van verschillende etnische bevolkingsgroepen is in deze streek aan de orde van de dag", vertelt Joseph verder terwijl we een bijzonder mooie vallei bezoeken. "Zelfs de kerken, Anglicaans, Katholiek en Pinkstergemeente zijn verdeeld naar etnische komaf. Mensen voelen zich alleen veilig in de eigen groep. Vrouwen praten alleen met je vanaf een grote afstand. Mannen komen je soms wel begroeten, maar vaak alleen om wat van je te krijgen". Het geweld dat hier in de loop van de jaren, vooral in de verkiezingscrisis van 2007/8, heeft plaatsgevonden is onbeschrijflijk. Maar toch een voorbeeld:

Tijdens een trauma workshop in een naburig gebied viel het Joseph op dat een deelnemer erg stil was. Sympathieke burens vertelden dat de man sinds de afschuwelijke gebeurtenissen in zijn familie enkele jaren tevoren geen woord meer had gesproken. Hij was zwaar depressief. Door middel van geduldig en capabel counselen kreeg Joseph hem na 3 dagen zover om zijn adembenemende verhaal aan de andere deelnemers - waaronder ook enkele daders - te vertellen. Met horten en stoten vertelde hij wat er was gebeurd. Op het hoogtepunt van de conflicten hadden leden van de lokale militia zijn huis bezocht, waar zijn vader kreupel in bed lag. Zijn familie behoorde bij de 'verkeerde'

stam. De bezoekers sleurden zijn gehandicapte vader naar buiten, staken het huis in brand en gooiden hem vervolgens terug de vlammen in.

Gelukkig heeft Joseph ook verhalen van verbazingwekkende vergeving en verzoening waarvan hij getuige is tengevolge van KAP's werk in deze naburige streek. Jongeren die zich hadden aangesloten bij de militie en na jaren van verbergen in het oerwoud zich weer verzoenden met hun ouders en burens bijvoorbeeld.

Het is duidelijk dat wat KAP doet niet minder is dan werk van vitaal herstel: Het helen van gebroken harten en heropbouwen van de samenhang in een gemeenschap. Doet KAP dit allemaal op eigen kracht? Ik weet wel zeker dat Gods geest ook meedoet!

Uit een verslag van Father Fons Eppink MHM.

Workshop 'AIDS en veilig gedrag'

Vorbereiding buurtgesprekken over Vrede

3

Tenslotte wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om iedereen die ons werk in de loop van de tijd zo geweldig heeft ondersteund, van harte te bedanken. Een speciaal woord van dank aan onze Stichting Vrienden van Kitale AIDS Programme, hun medewerkers en leden van het Comité van Aanbeveling, die in stampotmaaltijden, vriendenbrieven, website, brochures, radio-uitzending, vergaderingen, contacten leggen en vele andere activiteiten ervoor zorgen dat ons hart gezond blijft kloppen!

De inzet en bijdragen van jullie allemaal hebben er eveneens toe bijgedragen dat er hoop is voor financiële ondersteuning in de toekomst. Met de positieve resultaten van ons werk gaan we er ons daarom in de komende tijd als KAP staf en vrijwilligers dan ook weer helemaal voor inzetten om er wat moois van te maken!

Met hartelijke groeten en beste wensen,

Jacinta

Jacinta van Luijk - Kitale AIDS Programme - P.O.Box 371 - (30200) Kitale - Kenya (Oost Afrika)

E-mail adres (zowel programma als persoonlijk): kitaleaidsprogramme@gmail.com

Mededelingen van het bestuur

De vorige keer heb ik een nieuw bestuurslid aangekondigd, namelijk Mirjam Hofstra. Na korte tijd moest zij helaas door omstandigheden weer bedanken.

Inmiddels is *Dhr Anthony Heinsbroek* onze gelederen komen versterken; daar zijn we erg blij mee!

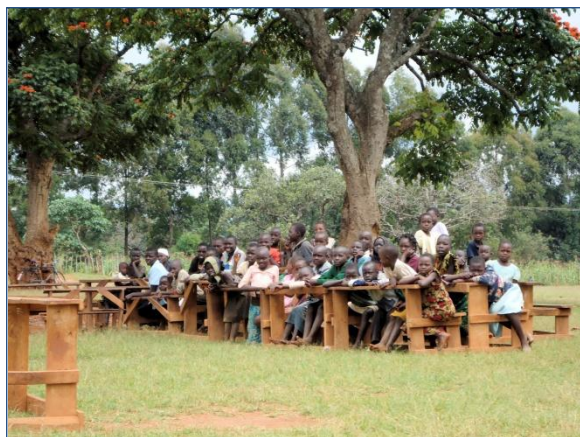
Op dit moment is het volop voorjaar en worden er al voorbereidingen getroffen voor de vakantie. In deze maand mei ontvangen veel mensen hun vakantiegeld. Geld waar we 'recht op hebben' en dat de meesten goed kunnen gebruiken. Mag ik u deze keer eens voorstellen om iets van uw vakantiegeld met anderen te delen, met mensen die er *geen* recht op hebben, maar die het wel heel erg goed kunnen gebruiken? Waarom? Omdat het beter is te geven dan te ontvangen; omdat je van uitdelen van wat je bezit zelf gelukkiger wordt. En 'daar' worden ze er ook heel blij van!

NL37INGB0005160239 t.n.v. Stg Vrienden Kitale Aids Programme, Den Haag. *Dank u wel!*

Mede namens het bestuur wens ik u een mooie zomer.

Vriendelijke groet,
Magda van Erkel.

Kinderen tijdens Kinyoro Fieldday

Processie in Saboti

Donaties zijn welkom op: bankrek.nr: NL37INGB0005160239 t.n.v. STG VRIENDEN KITALE AIDS PROGRAMME, Den Haag of nr. NL52INGB0001066957 t.n.v. MILL HILL MISSIEHUIS OOSTERBEEK t.b.v. "Kitale AIDS Programme" of t.b.v. "Jacinta van Luijk" (voornaam voluit). Alle ANBI erkend.
